

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

Dispoziția.

Poate că visita Regelui Carol la Budapesta nu ne-ar fi surprins, dacă mulți din noi nu s'ar fi legănat, de vre-o doi ani încoace, în iluzia, că „între București și Budapesta-Viena”, se prepară bazele unei împăcaciuni între Români și Maghiari.

E mult de când suferim. Jugul e greu, și multe caractere se fring sub povara lui. Nu e deci nici o mirare, că o mulțime de bărbați cari salutară cu entuziasm și cu o puternică speranță mișcarea națională dela începutul acestui deceniu, înclină spre credința, că cele câteva acțiuni politice mai energice ar fi fost deja suficiente, ca să predisună pe monarhi și pe guverne a da o particulară atențiune situațiunii Românilor și ale ameliora soarta.

O schimbare în bine o dorim toți. Din nenorocire, mulți consideră dorințele lor drept fapte. Așa se face, că de vre-o doi ani, așteptarea unei soluțiuni a chestiunii naționale ține în loc și paralizează forțe ce puteau fi utilizate cu mai mult succes în înaintarea mișcării naționale.

Dar foarte mulți dintre cei-ce credeau într-o ameliorare a situațiunii și preconisau o politică de rezervă binevoitoare — sunt azi desorientați, căci toate punctele lor de razim pe care își clădiseră concepția situațiunii s'au sters în timpul din urmă.

Se credea într-o presiune destul de puternică de sus asupra Maghiarilor; se vedea, că aceștia ar fi cedat deja presiunii și că nu ar aștepta, decât ivirea unui grup de Români dispus a primi concesiunile (!!) guvernului Bánffy, și multe alte asemănătoare iluzii țineau pironite mințile unora și altora. Tensiunea în aceste așteptări era mare, dorința de a pute justifica oarecari proceduri era explicabilă, dar' evenimentele din urmă au adus o răcoreală foarte penibilă în atmosfera înfierbântată în care se mișcau, combinau și sperau unii din oamenii noștri.

În loc de concesiuni din partea Maghiarilor, ne pomenim cu o politică concesiivă a României oficiale față cu Maghiarii. Ceea-ce mai înainte s'ar fi părut de necrezut, imposibil măcar de presupus, este azi săvârșit: o vizită ceremonială a Regelui României la Budapesta și o ploaie de decorațiuni naționale românești pe piepturile ce acopere cea mai neagră ură și cele mai vrăjmășești porniri în contra neamului românesc și în deosebi în contra noastră: a celor câteva milioane de Români din bastila de sub pajura sf. Stefan.

O, Doamne, știu că unul și altul ar voi să ne deprimăm din această cauză și silință să ne dam a vedea lucrurile în alte culori.

Dar' cum nu s'ar intri și nu s'ar simți adânc deprimată ori-ce suflare românească în fața faptelor?

Și cum se-ți faci silă să interpretezi pe dos, în bună conștiință, lucruri atât de lămurite?

În ori-ce cas imensa și covârșitoarea majoritate a publicului e capabilă de o astfel de diplomație, ear' cei-ce pretind că ultimele evenimente ar putea însemna altceva, decât ceea-ce rezultă clar din ele, uită un lucru: că noi nu suntem diplomați, ear' cu banalul nostru bun simț, noi, ori câtă silință ne-am da, nu vedem în visita dela Budapesta decât o slabire a pozițiunii noastre politice.

Și fără exagerare, așa este azi sentimentul general în Transilvania și nici o sofismă, ori-cât de subtilă ar fi, nu poate produce aici o convingere contrară.

Ear' dacă au mai rămas oameni nedumeriți, ultimile prigoniri și extrema teorie la care suntem expuși, sunt de na-

tură a convinge și pe cei mai slabi cu duhul, că coarnele șovinismului nu numai că nu au fost tăiate, ci ele cresc în dimensiuni înspăimântătoare.

Pe unde te întorci, Maghiarii iubilează și îți rid în nas, bătându-și joc de tot ce este scump unui Român.

Puternicul autocrat german i-a înălțat în slava cerului, ear' împăratul Austriei se silește pe fiecare zi a deveni un rege din ce în ce mai național maghiar. Și sub aceste auspicii Regele României își făcă intrarea în Budapesta.

E de mirat oare, că în fața acestor fapte împlinite, Maghiarii au devenit de o insolentă fără precedent?...

Dar' tocmai această plastică eșire în relief a situațiunii, departe de a „calma” spiritele, le agitează și le înverșunează și mai mult.

Sunt negreșit și oameni cari cred, că acum mai ales ar trebui să ne moderăm și prin o rezervă binevoitoare din partea noastră să dovedim, că am fi vrednici de o bună voință a stăpânirii. E de prisos a spune, că aceste voci sunt într-o disparență minoritate și nu se mai manifestă decât la ureche și în camere bine închise....

Cutropitoarea majoritate a oamenilor noștri, sunt azi convinși, că scăparea noastră nu poate veni decât din o politică de energie manifestățiunii ale poporului românesc, în potriva întreg sistemului dualist.

Dacă Maghiarii cred, că prin rafinata lor diplomație le-a succed a ne desăvâna și a ne prezenta liniștiți și împăcați cu soarta, — toată lumea noastră arde azi de dorul de a spulbera aceste diplomații și de a striga în lumea largă, că Ungaria este un stat putred, până în temelii.

Sibiu, 5 Nov. n.

Rusia și România. Cu prilejul inaugurării universității din Iași și Regele României a fost salutat și de guvernorul Basarabiei, trimis aume de Țarul spre acest scop. Casul a produs senzație în România.

Eată ce scrie *Drapelul*:

„Inalta atențiune a M. Sale împăratului Rusiei față cu Curtea noastră, prin trimiteria guvernorului Basarabiei de a saluta pe Suveranii noștri, este obiectul unor vii comentarii.

Ieri, Ex. Sa dl de Fonton, ministru al Rusiei la București, a telegrafat la Iași dlui ministru de externe, că locotenent-generalul Constantinovici, guvernorul Basarabiei, este trimis cu o misiune specială pe lângă M. Sa Regele.

Situația în Austria. Ieri s'a ținut ședința Reichsrath-ului din Viena. Nu avem încă știri despre cele-ce s'au petrecut. Obstrucția a făcut mari pregătiri pentru zădărnirea ori-cărui rezultat. A făcut pregătiri, ca încă în ședința de zi să împedecă statorirea programului pentru ședința de seară. Dr. Funke a fost însărcinat să vorbească câteva ore la propunerea de punere sub acuză a ministrilor. Afară de aceea Dr. Prade vrea să întreacă cu o vorbire chilometrică chiar și pe Lecher.

Alături a fost primit ministrul-președent *Badeni* de Maj. Sa în audiență de o oră și jumătate.

Se ia ca sigur, că dacă guvernului nici de astă-dată nu-i succedă votarea provisorului va urma suspendarea constituției și gaver-narea cu ajutorul §-lui 14. Spre acest scop se va proroga parlamentul.

Membrii în delegațiune se vor alege din partea parlamentului maghiar în una din proximele ședințe, după-ce se va decide cumva situația în Austria. Lista delegaților, cu puține excepțiuni, rămâne cea din anul trecut. „Nemzet” aduce știre, că șt timp președinte al delegațiunii va fi Szápáry Gyula.

Legea de naționalități — călcată. Dovadă despre o nouă flagrantă călcare de lege a dat comitetul administrativ al comitatului Bistrița-Năsăud. Consistorul ev. aug. din Sibiu a răspuns la o provocare a celui comitet cu o scrisoare în limba germană. Scrisoarea a fost retrimisă fără de nici o observare, pe baza §-lui 16 din legea de naționalități — zic foile ungurești.

Grozavă cunoștință de legi au cei din comitetul adm. al comitatului Bistrița-Năsăud. Citatul §. spune anume, că limba care o întrebuințează autoritățile bisericești superioare în actele lor adresate jurisdicțiunilor sau organelor acestora, în cazul când limbii protocolare sunt mai multe, e una dintre aceste limbi. Limba germană e limba protocolară în comitatul Bistrița-Năsăud. Așadar' autoritățile bisericești au drept să corespundă cu comitatul în această limbă.

Și totuși cei din comitetul adm. mai au atâta cinism, să motiveze respingerea scrisorii germane cu acest §.

Bună lecțiune pentru compatrioții Sași.

Imbriani, entusiastul floromân, care a fost atacat de un grav morb, afirmă că se află mai bine. El zace în *Siena*, și cum zărele au vestit că este mai bine și e nădejde de reînălțare, din toate părțile Italiei sosesc afectuoase adrese către soția înflăcăratului deputat, deama *Irina Imbriani*. — Urâm, dela Dumnezeu, grabnică însănătoșare binevoitorului amic al cauzei noastre.

Din temnița ungurească.

Zic oficioși, că nu mai avem martiri! Și par'că ar fi o fatalitate. Tocmai acum Români es și întră, întră și es din temnițe, pare că nu mai pentru noi s'ar fi zidit aceste institute «magyar királyi».

De prezent nu se mai fac procese, nu mai sunt «agitatori», nu mai sunt «martiri» — Așa se scria în oficiosul *Reichswehr* din Viena.

Eată însă ce ne scriu nouă «agitatorii», «martiri».

Seghedin, 3 Noembrie n.

Subsemnatul am plăcerea de a vă pute aduce la cunoștință, că astăzi, Mercuri, am fost eliberat din temnița ungurească de stat, în care 6 luni de zile am fost deținut, pentru — că, vezi Doamne, am „agitat” în contra „statului unitar maghiar” și în contra milleniului.

În temnița am fost tractat cât se poate de neuman. Oficialii carcerului s'au purtat cu mine, preot român, cum doar' numai în țeara Turcului se vor mai fi purtând cu preoții creștini.

Nefiindu-mi permis a-mi lua adio dela frații mei români, soți de suferință în temniță, fiind ei în alt departament, le zic pe aceasta cale „rămas bun!” și le poftesc dela Dumnezeu sănătate și tărie, ca astfel să-și poată împlini pedeapsa, împreună cu așa de grele suferințe, în temnița ungurească.

Tot pe această cale aduc căldușoarele mele mulțumiri onoratorilor redacțiuni, care au binevoit a mă onora în temniță cu câte un exemplar din zărele lor, anume: „Tribuna”, „Foaia Poporului”, „Tribuna Poporului”, „Dreptatea”, „Familia”, „Cultural”, „Foaia Diecesană” și „Revista Oraștiei”.

Mulțumesc mai departe dlui avocat Dr. St. Petroviciu din Lugoj, care a purtat procesul meu, cu dibăcie și energie și fără nici un onor.

Mulțumesc și vrednicului nostru avocat *Coriolan Brediceanu*, care foarte mult s'a interesat de cauza mea, dându-mi tot sprijinul moral, atât afară, cât și în temniță.

Ioan Neagu,
preot-capelan în *Gladina-română*,
comitatul Caraș-Severinului.

Dela Liga din Bruxelles.

— Raport special al „Tribunei”. —

Ultimele evenimente și secțiunea Bruxelles. — Întrunirea secției. — Conferențe în chestiunea națională. — Anuarul Transilvaniei. — Campania secțiunii în chestiunea națională.

Bruxelles, 1 Nov. n.

Ultimele evenimente și secțiunea Bruxelles.

Visita Regelui Carol la Budapesta, decorarea lui *Jeszenszky*, noile condamnări din Transilvania, și întregul cortez de volnicii maghiare întru desnaționalizarea fraților noștri, ce se manifestă acum mai cu farie decât oricând, au produs și asupra tinerimii române din Bruxelles, o adâncă impresiune. Toți înțelegeau că, în împrejurările actuale, datoria ori-cărui bun român este, de a nu sta cu mâinile în stn, ci să lucreze și să aducă la cunoștința străinătății, sistemul de teroare și de desnaționalizare întrebuițat de Maghiari față cu Români din Transilvania.

Cauza națională a Românilor transilvăneni nu se va pute deslega dacă Europa cultă nu va fi convinsă de dreptatea acestor cauze. Dar' pentru a s'ajunge să facem convingerea Europei, tinerimea română din străinătate trebuie să lucreze, și să știe că aflându-se în străinătate pentru studii, are datoria morală și națională să lucreze și pentru neam. Trebuie ca idea și cauza națională română, se ajungă la ordinea zilei în central și occidentalul Europei.

Studentii români din Bruxelles au dat dovezi, că-și cunosc aceasta datorie.

În urmă s'a decis convocarea secțiunii din Bruxelles a Ligei, pentru a se ști ce au de făcut.

Întrunirea secțiunii.

În ziua de 25 Octombrie secțiunea de Ligă s'a întrunit.

Din membrii comitetului nu erau prezenți decât d-nii G. Orleanu, vicepreședinte și V. Curtius, secretar; ceilalți membri d-nii: I. N. Roman (președinte); R. Poenaru (casir); și D. Vlădescu (membru); au părăsit Bruxella vara trecută, reîntorcându-se în țeară.

În schimb, alți studenți români, abia sosiți din țeară s'au grăbit să adereze la secțiune.

Ședința se ținut sub președinția dlui vicepreședinte *Orleanu*, care într-o frumoasă și aplaudată cuvântare, arată roul tinerimii române din străinătate față cu ultimele evenimente și față cu chestiunea națională.

Eată această cuvântare:

Cuvântarea dlui G. G. Orleanu.

„Toastul împăratului Germaniei, ținut în palatul dela Budapesta a ridicat în slava cerului pe Maghiari, umilind astfel prin frase meșteșugite, antica devisa a casei de Austria:

„Austriac est imperari orbi universo!”

„Monarcul-Poet, ridicând păharul, imaginația sa artistică nu putea rămâne ne atinsă, și vechii magnați au trebuit să invite înaintea ochilor sei imperiali, trăgând cu toții spada, într-un gest teatral, pentru Maria Teresia. — „Moriamur pro rege nostro!” care n'a fost nici odată magnuțat, — decât în tragedia eroică a lui *Körner*...

Nu mai că împăratul *Francisc-Iosif*, sigur sânt, și-o fi adus aminte de ceva timpuri mai puțin îndepărtate, — spre dovadă a devotamentului maghiar, cătră dinastia sa, — și în fața bătrânului împărat poate că în aceleași momente a reînviat... umbra lui *Kossuth*! Un „Eljen a Király!” același clasic discurs; ear' de atunci soviniștii maghiari, se cred arbitrii păcii europene, înainte mergătorii întregii alianțe.

De abia plecă *Wilhelm II.* cavalerescul împărat al Germaniei, din slaul nu mai puțin cavalerescii nații maghiare; și eată că un alt *Hohenzolern*, pune piciorul în priagul aceluiași palat.

Regele României, întorcea, pur și simplu, visita ce împăratul Austro-Ungariei binevoise să facă la București.

„D-voastre ați văzut cum aceasta vizită a Suveranului nostru, a fost interpretată:

„Pe când o parte din presă vedea mai mult o alipire a României la tripla alianță, gazetele maghiare vedeau: „Tăierea capului hădreii” „Sfărmicarea ligei înfamilor *Valachi*” etc., etc.!

„Astfel că tot timpul ce au găzduit pe regele nostru, nu încetau cu injuriile față cu poporul ce *El* reprezenta; temnițele ca și mai înainte vreme, deschideau primitoarele lor porți, celor de un neam cu noi, celor cărora le datorim renașterea noastră națională, faților din Transilvania și Ungaria.

„Mai mult încă așa departe au mers cu nerușinarea că: pe fostul lor procuror din procesul „*Replicei*”, pe omul ce, prin sfrântate neaevăruri a isbit se smulgă un verdict de oștăd pentru mucenicii neamului nostru, pe acel *Jeszenszky Sándor*, de tristă memorie, au cutezat a-l pune pe lista celor propuși a fi decorați, Regelui Carol!

„Cine nu știe chipul, în care se dau în asemenea ocazie diferitele decorații?

„E chestie de cea mai strictă politețe a nu discuta lista.... Așa că pe furie, și-au putut s'ajunge și acest scop mișeleș, care e o palmă mai mult pentru noi; și în special pentru cei din regatul ungar.

„A zis dl *Dicescu*: „de acum încolo „coroana României”, eu nu o mai port; am pierdut-o!”

Așa se facă tot românul; de unde până acum ea însemna meritul, de aici înainte să însemne rușinea, o pată pe peptul unui român sau filo-român, cât timp va fi la gâtul lui *Jeszenszky*!

„Și prin aceasta au voit Maghiarii să arate lumii, că, Regele Carol le-au adus plocon pe tipse, dea semenii capului Botezătorului: capul „*Ligei*” — la Budapesta!

Dar' e un principiu de drept, cu totul coman, care zice, că „nimeni nu poate aliena ceea-ce nu-i aparține”. — Cum dar' s'ar putea presupune, că *Carol*, înțeleptul o putea face?!

Liga doar' nu este un partid politic; nu sunt liberalii, nu sunt conservatorii, ci: *Întreaga suflare a neamului românesc*!

„Și ca o puternică dovadă, avut-au Maghiarii gurtarea cărturarilor noștri, tinerimii noastre, strigătul de desmințire scos din peptul întregii românimi, dela vlădică până la opincă!

„Astăzi, după ultimele constatări dela congresul statistic, ținut în Rusia, populația României libere, numai, se urcă aproape la 7 milioane de locuitori.

Apoi, o astfel de țeară, ajunsă la un așa nivel de cultură și conștiință națională, poate fi netadoelnic, de mare folos în partea în care s'o da într'un viitor războiu.

E dar' de datoria triplei alianțe, a face să priceapă odată pe Maghiari, că prietinie adevărată, cu ucigașii fraților sei, nu leagă nimeni.

„Repet dară, visita Regelui nostru nu a putut fi decât pur și simplu o schimbare de politețe între doi suverani, atât și nimic mai mult. Maghiarii au voit să dea acesteia un caracter de: *vînsare*.

„De vînsare! Regele României, nici nu poate fi bănuț!...

„Colegii noștri universitari din București ne-au citat drept pildă în cele naționale; totuși să nu ne culcăm pe acești lauri, pe drept, sau pe nedrept câștigați:

„Străbunilor și părinților noștri, datorim existența României de astăzi, și am fi nevrednici de dinșii, dacă n'am pune cu toții umăr la umăr, pentru țeară și neam.

„Ear' dacă sântem puțini să nu pierdem speranța. Un preot al redemptării noastre (*Văcărescu*) a zis:

„La fapte bune puțini s'adună,
„Dar' mult puținii buni împreună!”

Raportul secretarului V. Curtius.

După dl *Orleanu*, ia cuvântul activul secretar, dl *Curtius*, cetind raportul seu amănunțit, asupra mersului și activității Ligei secțiunea Bruxelles.

În lungul și binecondusul său raport, dl. Curțius arată activitatea de laudă a secțiunii, desfășurată mai cu seamă la ocazia conferinței interparlamentare.

Vorbește în special despre tipărirea de către secțiune a protestului Românilor din Transilvania, care s'a împărțit presei și membrilor conferinței, și care, a dat naștere unei vii și fructuoase polemici prin *L'indépendance Belge*; delegații maghiari ai conferinței dñi Pasmandy și Asbóth, totodată și purtătorii condeiului de apărare ai Ungariei cu tot artificial lor, au eșit înfrinți din această polemică.

Cu această ocaziune, și în legătură cu activitatea secțiunii Bruxelles, dl. V. Curțius face și o descriere a situației Românilor de peste munți, arătând sacrificiile mari pe care le fac Românii din Transilvania pentru apărarea limbii, religiei și a tuturor bunurilor lor naționale.

În urmă dl. Curțius exortează pe membrii prezenți la lucru înainte.

Cuvântarea dlui M. Alexandrescu.

Dl. M. Alexandrescu, vechiul ligist din București, dar' noa aderent la secțiunea Bruxelles, își exprimă satisfacțiunea sa de mersul secțiunii, și apoi face un cald apel la unire, la seriozitate și la muncă rodnică pentru frații subjugați.

Cuvântarea dlui E. Diogenide.

Estă cuvântarea ziaristului și studentului în drept Diogenide.

„Am ascultat cu toții într-o religioasă tăcere frumoasă cuvântarea a dlui Orleanu, darea de seamă amănunțită a secretarului secțiunii dl. Curțius, care merită numai elogiul, și am ascultat în fine și cuvântarea dlui Alexandrescu; toate ne îndeamnă la lucru pentru datoria cea mare, să alinăm suferințele fraților noștri subjugați și să-i ajutăm la emanciparea lor. Dați-mi voe dlor, ca tot în acest sens să mă adaug și eu câteva considerații.

„Eu sunt un vechiu luptător al cauzei naționale, o spun aceasta fără a lipsi de modestie și fără a căuta să-mi creez titluri; în cariera mea de ziarist și mai cu seamă din 1891, de când cauza națională a început a fi agitată și în România, și apoi până anul trecut, când am venit în Bruxelles, n'am lipsit un moment, ca prin presă să-mi fac datoria către frații asupriți, către neamul meu. Atât la București, cât și la Iași și la Craiova, la diferite ziare — *Adevărul*, *Naționalul*, *Voința Craiovei*, *Vremea* etc., — constanța mea preocupare a fost cauza națională. În 1894 am stat o lună de zile la Cluj, cu ocazia procesului Memorandului, studiind chestiunea transilvană la izvorul ei. În anul următor am luat parte la congresul naționalităților din Budapesta. Dar' chiar, de când mă aflu în Bruxelles de un an și mai bine, amicii mei știu cât de mult îmi ocupă gândirea cauza națională.

„Dacă sunt așa de pasionat pentru chestiunea transilvană și nu perd un singur moment, preocupându-mă cum se o servesc mai bine, apoi aceasta o fac mai cu seamă din două considerații.

„Cea dintâi considerație e următoarea: „Noi Românii din România-liberă, avem și o datorie de răspalt față cu Românii din Transilvania. În adevăr, în secolul acesta, deșteptarea noastră națională și mai cu seamă școala, cultura națională, ne vin dela transilvăneni. Dacă nu 15 mii, dar' măcar 10 mii de dascăli ne-au dat Transilvănenii, în veacul acesta, dascăli cari ne-au luminat și ne-au deșteptat conștiința națională adormită. Între această mulțime de învățători strălucite ca un luceafer în întăia jumătate a veacului George Lazăr în Muntenia, întemeietorul celebrei școli dela St.-Sava, ear' în Moldova, Simeon Bărnuțiu, filosof și jurisconsult, profesor la universitatea din Iași, măreața figură a neamului românesc, dela care ne-a rămas între altele genialul discurs dela 1848, discurs care este evangelia cauzei noastre naționale.

„Ei bine dlor, la rindul nostru avem datoria să răspaltim străduințele ce și-au dat Transilvănenii să ne lumineze și să ne deștepte la viața națională. Acum, ei fiind în pericol de a-și pierde naționalitatea, e de datorie sfântă a noastră să sărim cu mic cu mare și să-i ajutăm moralmente și materialmente.

„O altă considerație mai înaltă și de care sunt sigur, că sunteți pătunși și d-voastră este aceea a neamului, a gintei noastre. Noi Românii din regatul liber nu putem lăsa în pășăire milioanele de Români dela hotare. Perind milioanele de români ce încunjoară regatul și ceasul morții noastre nu va întârzi.

„Estă considerațiile cari mă fac pe mine să mă gândesc necurmat la chestiunea transilvană.

„Noi tinerimea română din străinătate, și în special noi cetății din capitala Belgiei, trebuie să ne dăm seamă că putem face mult. Rezolvirea chestiunii naționale nu se va săvârși decât în ziua când noi vom fi convinși

Europa occidentală și centrală despre dreptatea acestei chestiuni.

„În primul loc Europa centrală trebuie convinsă că Ungaria cu politica sa agresivă în contra naționalităților, periclitează soliditatea triplei alianțe și chiar garanția păcii europene.

„Să ne facem dar' datoria, toată datoria!

Alegerea comitetului.

Comitetul fiind descompletat prin reînlocuirea în țeară a trei membri, se procedează la o nouă alegere și se aleg în ordinea următoare d-nii: G. Orleanu, E. Diogenide, Al. Cămărășescu, V. Curțius și M. Alexandrescu.

Imediat comitetul se constituie în modul următor:

Președinte:	Al. Cămărășescu
V.-președinte:	G. Orleanu
Secretar:	E. Diogenide
Casier:	M. Alexandrescu
Membru-Censor:	V. Curțius

Conferențe în chestiunea națională.

Îndată după constituirea comitetului, s'a hotărât să se țină în adunările secțiunii, câteva conferențe cu subiect național. S'a înscris să țină conferențe până acum d-nii: Orleanu, Curțius și Diogenide.

Sunt atâtea chestiuni istorice, politice și religioase în viața Românilor din Transilvania, care trebuie numai decât elucidate și popularizate.

Anuarul Transilvaniei.

Comitetul secțiunii va supune în adunare ideea unui anuar al Transilvaniei tipărit în limba franceză.

Anuarul Transilvaniei, elegant tipărit, va cuprinde o monografie a Transilvaniei din punct de vedere geografic, istoric, economic etc.; bigrafia amănunțită a Drului Ioan Rațiu și a altor martiri ai Transilvaniei; toate volnicile Maghiarilor din Transilvania pe anul 1897; articoli de ai profesorilor universitari din Belgia; în fine articoli de ai membrilor secțiunii Bruxelles.

Prin tipărirea acestui Anuar secțiunea își va reîncheia activitatea sa în chestiunea națională.

Anuarul Transilvaniei va servi să dea străinătății idei exacte și precise despre situația actuală a Transilvaniei.

Campania secțiunii în chestiunea națională.

Pe lângă conferențe și pe lângă Anuar secțiunea Bruxelles va interveni pe lângă mai mulți bărbați de știință din Belgia, favorabili cauzei noastre, ca să țină conferențe populare asupra chestiunii române.

La timp vă vom comunica detalii.

Gilles.

Serban și Jeszenszky.

Interpelațiunea lui Șerban în chestiunea decorării lui Jeszenszky nu numai a scos din sărite pe Bánffy, ci a produs oare-care șgomet în întreaga presă maghiară. La vorbirea lui Șerban, interesantă și din alt punct de vedere, vom reveni. Acum ne restringem la câteva informațiuni privitoare.

Ziarele despre interpelație.

Toate ziarele ungurești se ocupă de interpelația lui Șerban. Ea a fost, se vede punctul de sensație a acelei ședințe. Ziarele „Magyar Hirlap” și „Kolozsvár”, scriu din acest prilej primi articoli, primul despre decorarea lui Jeszenszky — făcând declarațiuni caracteristice — al doilea despre chestiunea naționalităților, begatelișându-o.

Estă impresiunile și reflexiunile unor ziare ungurești, privitoare la acest obiect.

Egyetértés.

Serie: „Cu mai mult interes a fost așteptată interpelația lui Nicolae Șerban în chestiune de naționalitate, care a interlat pe ministrul-preșident maghiar, că adevărat e și dacă e adevărat, pentru- ce s'a întâmplat, că regele român a decorat pe Jeszenszky Sándor, un individ devenit faimos prin prigonirea Românilor.”

Numele lui Jeszenszky nu e chiar p'ăcut înaintea opoziției, fiindcă cu numele lui stau în legătură toate dispozițiunile dela ultimele alegeri, dar' cu atât mai plăcut înaintea partidului guvernamental, care a strigat puternice *eljen-uri* la adresa lui Jeszenszky.

Toată opoziția s'a purtat de altfel foarte rezervat în decursul interpelației lui Șerban, deși s'a remarcat, că nu o ascultă bucuros.

Hentaller, Lészky Gyula de altfel icolea, au dat expresiune acestei dispoziții.

Budapesti Hirlap.

Zice: „a urmat interpelația lui Nicolae Șerban, singurul român intransigent din

parlamentul maghiar, așteptată cu mare interes. Șerban a interlat adevărat în acea chestiune, care acum îi doare atât de mult pe irredentiștii din România: că regele român cu ocaziunea vizitei a dat ordul coroana României consilierului ministerial Jeszenszky Sándor. Șerban învinște pe baronul Bánffy pentru această discuție, care, după părerea lui a revoltat opinia publică din România și a făcut imposibilă alăturarea României la tripla-alianță. Camera a ascultat vorbirea lui Șerban cu *ilaritate amestecată cu murmur*, stânga și stânga extremă rîzînd i-a dat drept atunci, când a spus, că doară Regele României n'a putut să-i dea lui Jeszenszky, decorație numai pentru meritele câștigate la alegerile de *est timp* din Ungaria. În interpelație întreabă, ce merite și-a câștigat Jeszenszky să se fie decorat, adevărat e și țirea foilor românești, că ministrul-preșident a indus în eroare pe Regele României și de vreme- ce în România s'a ținut consiliu de ministri pentru a se retrage decorația, nu e cumva stîrbită prin aceasta vaza statului ungar?!

Alkotmány.

Organul partidului popular scrie:

„Cu mult mai interesantă a fost interpelațiunea Drului Șerban Miklos Tinêrul reprezentant al cercului Arpaș a spus în vorbirea sa de un limbaj maghiar, care foarte mult îi arată originea lui română, de altfel bine gândită, multe lucruri interesante printre ele și unele bune...

„Dup'aceea s'a plâns, că guvernul oprimă interesele Românilor. Cu aceasta a sfecit-o. Noi cunoaștem „interesele naționale ale Românilor” din patrie și nu le putem aproba (căci aceasta a sfecit-o „Alkotmány” R. Trib.) Adevăratele interese ale româniei, cuadreză foarte în cadrele constituției maghiare și e mare greșală, că românimea își așteaptă mântuirea din București, dela „Liga” de acolo. Iese Români din pasivitate și nu mai suferă, ca cercurile românești să trimită deputați liberali în dietă. — În sfîrșit revine (Șerban) la decorarea lui Jeszenszky, pe care o ia ca o vătămare a românismului din patrie, pentru- că Jeszenszky pe cum se știe, e un încarnat *govinist maghiar și mare valachofag*.”

Hazánk.

Organul oppozitist astfel caracterizează interpelația:

„A urmat interpelația lui Șerban, care a adus în discuție decorarea consilierului Jeszenszky cu un ordin românesc. Casa, fără *deosebire de partid* a ascultat cu impaciencă vorbirea de motivare a interpelației, care într-un mod fără tact a amestecat tripla-alianță cu decorarea lui Jeszenszky și cu agitațiunea ultraștrilor din România.”

Răspunsul lui Bánffy.

În ședința de ieri la interpelația lui Șerban, Bánffy a răspuns, că — *nu răspunde*. În meritul cauzei întru adevăr el n'a zis absolut nimic. A repetat însă de mai multe ori, că interpelațiunea aceasta n'are loc înaintea acestei case. Ca-și-când ar fi voit să zică: „locul interpelațiunii în chestie e în camera din București.”

Încolo el s'a pus la polemie cu motivele invocate de Șerban, și a zis, că nu există diferențe între Români și Maghiari, sau între Români și guvernul maghiar, ci între guvern și — agitatorii români.

Vom reveni!

Jeszenszky.

Culmea cinismului.

Drapelul reflectând la cunoscutul articol din *Reichswehr* zice:

„Cu alte cuvinte Jeszenszky însuși se laudă pe sine, că a fost decorat pentru *serviciu aduse Românilor de peste munți*!

Aceasta ar fi culmea bății de joc, și din fericire este o limită peste care cinismul nu face rău decât cinicilor, fără a atinge întru nimic pe aceia, la adresa cărora se îndreaptă el.”

Altă interpelație.

Cetim în *Drapelul*: „Circulă șvonul, că dl deputat Iancovescu, membru al majorității guvernamentale, imediat după deschiderea parlamentului va adresa o interpelare dlui prim-ministru și ministru de externe, în afacerea decorării lui Jeszenszky.

Se zice, că această interpelare va fi făcută cu chiar consimțământul guvernului pentru a înlesni astfel mijlocul ca ministrul de externe să se justifice înaintea parlamentului, că nu ministrul de externe era ținut să cunoască pe toate persoanele din lista decorațiilor, ci mai ales ministrul plenipotențiar și corpul consular respectiv.”

Convictul din Lugoj.

— Epistola pastorală edată în favorul lui —

de
Episcopul Dr. D. Radu.

Tinêrul episcop al Lugojului a început deja seria creațiunilor sale mai mari, cari ies și trebuie să iese din cadrul obișnuit al guvernării birocratice a unei diecese: s'a apucat de înființarea unui convict pentru băieții de școală. Am amintit deja, că în scopul acesta episcopul Radu a edat o pastorală, care va avea să fie cetită în ziua de S. Dumitru, la 7 l. c. în toate bisericile parohiale din eparchia de Lugoj. Credincioșii, cari vor asculta în întregime aceasta epistolă vor avea prilejul de a-și încălzi sufletul de frumoasele și calduroasele cuvinte ale zeolosului episcop, noi însă ne vom margini a scoate din această pas'orală frumoasă numai datele reci, referitoare la modalitățile, ce Ilustritatea Sa a luat, ca convictul să se poată înființa.

Chemarea bisericei.

La începutul epistolei sale, episcopul Radu arată care este chemarea bisericei față de creșterea tinerimei și cum ea și-a împlinit-o aceasta în trecut.

„Nenumăratele asiluri de pietate și de știință adevărată — se zice în pastorală — începînd dela minunatele orfanotrofii, unde muma și-au aslat, cei- ce muma n'au cunoscut, și până la splendidele aule universitare, cu cari biserica a îmbogățit în cea mai mare parte pentru înțăia dată lumea, sînt o viață și neperitoare dovadă, că dînsa cu folos a priceput și reperiștă cuvențul dumnezeescului său fondator: *Lăsați pruncii să vină la mine*.”

Dacă în trecut biserica și-a împlinit aceasta chemare cu atât mai virtos trebuie să și-o împlinească acum, „când din nenorocire, spiritual primejdiile de indiferențism și ici colo chiar de vrăjmășie față cu religiunea adevărată cu regularea raporturilor omului către Creatorul său și către deapropapele seu, caută a se iniștra pe neamurate căi ce-î stau deschise, în imuniile nenovate ale aceleiași tinerimi, spre a depune într'însele veninul corupțiunii.”

Opera antecesorilor.

După aceea episcopul arată ce au făcut în aceasta direcțiune antecesorii sei în scaunul Lugojului.

Încă cel dintâiu episcop, fericitul *Alexandru Dobra*, în anul 1854 a contemplat crearea unei atari instituțiuni destinate, după gândul său „a promova cultura religioasă-morală a clerului și poporului român legat cu Roma prin unitatea credinței după ritul oriental”. Neputînd realiza însă gândul întru toată întinderea măreței sale dorințe, s'a marginit a da ființă cu nespuse jertfe pe partea sa așa numitei *fundațiuni Rudolphiene*, din ale cărei binefaceri s'au împărțit și continuă a se împărții cu ajutoare.”

Asemenia a lucrat și episcopul Mihályi, actualul metropolit.

În sinodul diecesan ținut la 15 Noemvrie 1883 a luat dispozițiunile necesare pentru constituirea *fundului de convict diecesan*, cu concursul întregii diecese. Grație acestor dispozițiuni, astăzi fondul acesta a ajuns la suma de 3309 fl. 80 cr.

Fundațiunea Metropolitului.

Dar' nu s'a oprit aci activitatea lui. Tocmai în ziua instalării sucsesorul său l'a surprins cu un dar' de peste 5000 fl., pe care-l dă „fondului de convict diecesan român gr.-cat. în Lugoj”. Epistola pastorală publică în întregime literile fundaționale statuite de Metropolitul. Noi extragem următoarele:

Metropolitul dă diecesei de Lugoj o poliță de asigurarea vieții. Premiile anuale se obligă a le plăti și mai departe. Cât pentru primirea în internat stabilește următoarele:

„În fundațiunea aci contemplată de către veneratul consistor episcopesc din Lugoj să se susceapă pe lângă concurs tineri școlari gimnasiști, născuți din căsătoria creștinească a unor părinți români gr.-cat. miseri și credincioși ai diecesei Lugojului. Excepțiune se se admită, și „*caeteris paribus*” preferință să se aibă recurenți *consangeni ai mei români gr.-cat.*, cari ar dori să se susceapă în convictul diecesan din Lugoj, și cari vor dovedi, că sînt născuți din căsătoria creștinească a unor părinți descendenți din frații mei Petru Mihályi de Arpa deputat dietal și soția-i Luiza născută Simon și Dr. Ioan Mihályi de Arpa protosic al comitatului Maramurș și soția-i Iustina născută Pap.”

Întemeierea convictului.

În urma acestei scrisori (a metropolitului) ne-am și grăbit — scrie episcopul în pastorală sa — a enunța în ședința consistorului nostru episcopesc, ținută la 20 Maiu a. c. decisiul, prin care nu numai că am primit cu cea mai mare grațitudine darul Exce-

lenției Sale domnului metropolit în sensul dorințelor sale de mai sus, ci am și hotărât a-i aduce, pe cum și-am și adus, omagii multumirilor celor mai ferbiți în numele întregii diecese...

„Puternic încurajat așadar de aceste fapte generoase ale predecesorilor mei și conștin de gravitatea înțăiului meu cuvînt pastoral, prin care vă asiguram, că Domnul cu umilință mă voi ruga, să-mi ajute, ca luându-mă după exemplul celor- ce înaintea mea au șezut pe scaunul vostru arhieresc, și cele- ce ei le-au dus la îndeplinire, să le țin cu tărie, și cele- ce ei le-au dorit în sufletele lor nobile, să le pot efectua spre binele și fericirea voastră; — silit, eu mai zic, întru inima mea, de necesitatea unei opere, cum este convictul diecesan, și sprijinit cu căldură și cu tărie din partea veneraților mei frați asessori consistoriali dela centru, am socotit în Domnul de bine a profita de ocaziunea punerii în vînzare a caselor cu tot locul lor, în întindere de 1800 stînjini pătrați, ce se află alături, în nemijlocită vecinătate cu reședința episcopescă din Lugoj, respective cu partea acestui edificiu, ce ne servește de cancelarie diecesană și de veci le-am cumpărat. Astfel în virtutea contractului de vînzare-cumpărare încheiat la 15 August a. c. de noi și de fostul proprietar, și indus în cartea fundusă sub nr. 7298/1897 al oficiului regesc de carte fand. din Lugoj, pe numele *diecesei greco-catolice a Lugojului*, aceste case cu tot locul lor de fapt și de drept au devenit în posesiunea și proprietatea diecesei noastre, cu destinațiunea expres amintită în contract de a servi pentru convictul tinerilor greco-catolici români ai aceleiași diecese. Prețul de cumpărare a fost 22.000 fl.”

De unde banii?

Dar' de unde să se plătească acum datoria contractată, de 22.000? Estă chestiunea chestiunii! La aceasta întrebare pastorală observă:

„O, Presubiților mei frați, alte izvoare nu găsim decât în *spiritul de jertfă*, de care pe lângă toate greutățile zilei vă știu înălăcărați pentru toate scopurile menite a vesti mărirea lui Dumnezeu, a promova înflorirea bisericii sale și înaintarea neamului nostru pe căile pașnice ale progresului cultural. Și fiindcă ocmai un asemenea scop urmărim prin instituțiunea, ce ne preocupă, cu încredere deplină în dărnicia voastră și cu toată speranța în bunăvoința voastră mă îndreptez către voi și către toți cei- ce simțesc una cu voi pentru cultura noastră, rugându-vă, să se săriți într'ajutor.”

După un apel căldures la inima clerului și a poporului pastorală arată modalitățile hotărâte spre a aduna banii de lipsă.

Dispozițiunile.

Estă dispozițiunile luate de Episcopul.

I. Membrii clerului diecesan începînd dela episcop și dela canonici cu 1 Ianuarie 1898 înainte vor contribui pe an 1/2%, amăsura beneficiilor lor eclesiastice.

II. Casele tuturor fondurilor diecesane, ale fundațiunilor pie, ale bisericilor, școalelor și ale altor instituite, începînd dela 1 Ianuarie 1898 înainte vor contribui pe an câte 1%, amăsura veniteile lor anuale.

III. a) În fiecare an în ziua Sfîntului Demetriu, 7 Nov. (26 Oct.), în singuraticile parohii din diecesă prin îngrijirea purtătorilor oficiilor parohiale și cu concursul curatorilor se va face colectă specială, fie în biserică, fie în afară de biserică, în bani și în naturale (cari se vor preface apoi în bani) în favorul convictului. La colecta aceasta se va adăoga și venitul din ziua aceea a așa numitului tas.

IV. La ocazii binevenite purtătorii oficiilor parohiale vor stărua pe lângă credincioșii lor, ca mai virtos la facerea testamentelor lor, să-și aducă aminte de Convictul diecesan prin legate pie, fie cât de modeste.

V. Administrațiunea fondului de convict va ține în evidență toate sumele întrase și va da rațiuni.

VI. Purtătorii oficiilor parohiale vor da cetire acestei epistole pastorale în biserică la sf. liturgie.

Aceste măsuri dovedesc, că unde este îngrijire se găsește căi și moduri de a aduna bani. Și noi credem, că aceste căi vor duce la scop. Extinzînd puțin cadrul acesta — dat de episcopul Lugojului — nu s'ar putea oare ca episcopii noștri toți, să facă ceva pentru mântuirea școalelor?

Căci totuși sună naștiu cum, când se strigă, că comitetul „Asociațiunii” se mîntuiește școalele, când noi avem 7 atari comitete, în 7 episcopii, cari dispun de mai multe mijloace și la tot cazul de un organism cu mult mai bun — decât comitetul „Asociațiunii”.

Episcopul Lugojului a arătat în mic, că ce s'ar putea face în mare, și a indigitat, că ar fi... *modus in rebus*.

CRONICĂ

Sibiu. 5 Nov. n. 1897.

Serbările dela Iași. Iași, a doua capitală a României și vechea capitală a Moldovei, au fost zilele acestea teatrul unor mărețe serbări. Din prilegiul inaugurării noii universități, la care a asistat și părechea regală română.

Au sosit pentru zilele festivităților oameni din toate părțile României și Suveranii români au fost primiți în mijlocul unui entuziasm indescriptibil și a măreței decorațiuni și pompe.

Din incidentul mării festivități a sosit la Iași și guvernatorul Basarabiei și prințul de Bourbon, fiul pretendentului spaniol Don Carlos și colonel în armata rusească. Regele Carol a primit pe distincți oaspeți cu cea mai mare afabilitate.

Mâne vom da un raport detaliat asupra frumoaselor serbări.

Statua lui Arpad în baltă! Se știe, că tinerimea universitar maghiară planuia să ridice la *Kacskenet*, cu sprijinul orașului, o statuă „millenară” lui Arpad. *Reprezentanții orașului a refuzat însă ori-ce sprijin*, și astfel statua marelui Arpad a rămas... în baltă!

Tovarășul lui Moldovan Gergely. Faimosul Moldovan Gergely dela Cluj își capeta un nou tovarăș în renegeștii. Colegul său din B. Pesta, profesorul de drept *Kayuch Márton*, de origine *Slovac*, a petiționat să *„se maghiarizeze numele în Szentmiklosi*. Ce mai par nobile fratruri!

Intrunire agricolă — amănată. Din cauze independente de noi, sântem constrinși a amâna întrunirea agricolă, ce era să se țină Duminică la 7 Noemvrie n. c. în comuna Sebeșul-inferior — pe Duminică 21 Noemvrie n. c.

Sibiu, 5 Noemvrie 1897.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Pituk Béla — redivivus! Sub acest titlu ni-se scriu lucruri foarte triste de preotul român gr.-cat. din *Er-Mindszent* (Bihor) de *Papp Gyula*, cum însuși se numește. Acest preot tinăr încă și în sine om capabil, deși fiu de *popă românesc*, „și-a uitat înfrățit de sine și de neamul său, că nu se învârteste decât între Unguri, și neamul acestora îl ridică în slava cerului. Așa, când cu vorbirea ce a rostit împăratul Wilhelm preamărind, pe Unguri, rătăcitul Papp Gyula a îndrăznit să pomenească cu fală această vorbire chiar într-o predică ținută în biserica românească. De curând a ținut o vorbire de preamărire a Ungurilor la sfîrșirea bisericii ungurești din *Er-Mindszent*. Are acest preot vre-o 10 foi la casa sa, dar toate-s ungurești, căci de cele românești nici nu vrea să audă. — *Rusine* lui și *pecat* că un asemenea om, curat Pituk Béla, e încredințat cu păstoria sufletelor românești!

Iarăși duiele între „patrioți”. Când nu mai pot răbi cu ocările și sudamele între ei, cavaleriștii „patrioți” recurg la duel. Acesta-i obiceiul lor, și e nobil obiceiul, vrednic de nobila nație a lui Arpad. Am amintit, că eroul duzelor parlamentare ungurești, deputatul *Sima Ferencz* a provocat la duel pe corifeul ugronist *Szederlonyi László*. Duelul s'a terminat cum e mai frumos: pe hărție, cu un proces verbal, de vreme-ce secundanții n'au ajuns la înțelegere între oală. Acum, ca totuși, să facă o bravură, *Sima* a provocat la duel și pe deputatul *Polonyi*, pentru o declarație ofensătoare; totodată va provoca la duel și pe acel membru al partidei agroniste, care a propus eliminarea lui din partid, înainte de a-și da el dimisia.

Viitoarele manevre. Se anunță, că M. Sa Monarchul a primit raportul baronului *Beck*, șeful statului major, ca *viitoarele manevre* din Ungaria să se țină în comitatul *Biharului*. Vor lua parte la manevre corpurile de armată III. IV. V. și VI. pe lângă acestea regimentul de infanterie homevezec 4. Manevrelor se vor extinde asupra comitatelor Bihor, Arad și Timiș. Oaspeții Monarchului vor fi probabil împăratul *Wilhelm II.* și regele *Saxon Albert*.

Preot catolic căsătorit. La *Metz* a răposat, la sinul familiei sale, preotul catolic *Cavillan*. Răposatul a fost până la 45 ani avocat. Murindu-i soția, a intrat în seminarul din *Metz*, și peste câțiva ani a fost numit paroh al unei comune, pe care a păstoria-o douăzeci de ani.

Asasinat în Macedonia. „Gazeta Macedonia” primește din Bitolia știrea că președintele Eforiei serbești, *Mihail Hagi Pope*, a primit patru lovituri de pumnale din partea a patru *Bulgari degheșiați*. Asasinii au fost prinși de poliție, care a constatat, că unul dintre vinovați este secretarul agenției comerciale bulgare din Bitolia.

Omor îngrozitor. Ni-se scrie din comuna *Trémpole* (lângă Zlatna), că în dimineața zilei de 3 Septemvrie n. un omor îngrozitor s'a săvârșit acolo. Femeia *Sofia Chiu*, măritată *Troncăș* a fost găsită moartă, măcelărită în chip grozav, la casa sa. Nefericita era o mare binefăcătoare; anul trecut și-a lăsat întreaga avere, în preț de vre-o 100 000 fl., bisericii din *Trémpole*, ear 1000 fl. celei din *Valca-Dosului*. Venind gendarmii la lo-

cul omorului, au arestat pe ficiorul moartei, pentru-că au găsit la el o cămașă stropită cu sânge și o larvă. Au mai arestat totodată doi oameni, pe cari înșiși copiii lor i-au desoperit, că au fost părtași la omor. Ticăloșii omoritori sînt închiși la temnița tribunalului din Alba-Iulia.

O femeie din aceeași comună a fost osândită nu de mult la 2½ ani temniță, pentru-că în vară a aprins din ură grajdul vecinului, apoi însuși s'a dus la judecătorie și a mărturisit fapta păcătoasă.

Știri mărunt. Celebrul *Leo Tolstoi* va face în primăvara viitoare o călătorie de doi ani prin străinătate, cercetând orașele mai principale ale Europei și Americi.

La *Conacul din Belgrad* s'a forat din oficiu postal o scrisoare cu o sumă mai mare de bani, predată de regele *Alexandru*.

Prințul *Reuss XXVL*, unul dintre cei mai mari proprietari din comitatul *Aradului*, a fost declarat în chip oficial de nebun, tutor al lui va fi contele *Alex. Lichtenstein*.

În *academia militară din Wiener-Neustadt*, s'a sinucis elevul de anul al doilea *Oscar Stadler*, acesta e în toamna asta al treilea cas de sinucidere la numita academie.

În *Maramureș* arhiducii *Josif August* și *Otto* aranjează zilele acestea o mare vânătoare.

În *ministerul de instrucție publică*, e vorba să se întemeieze o secție specială pentru catedrele de gimnastică, în frunte au un inspector regnicolar pentru gimnastică.

Poliția din *Fiume* a arestat și a predat autorităților italiene anarhistul *Enrico Paolini*, care fugise de osândă de 4 ani temniță; anarhistul e tetovat la mână dreaptă cu cuvintele „*Morte ai rei*”.

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Posta redacțiunii.

Sebam. Mulțumiri. S'a dispus totul. Abonamentele trebuiesc plătite înainte Rugăm să nu uitați promisiunea cu a doua conferință. Biletul s'a trimis. Ardo. Mulțumiri pentru prețioasele servicii.

Țribuna Literară.

Școala și literatura.

de

Al. Antemireanu.

II.

(Urmare și fine.)

La noi, opinia publică e un — cuvânt. Și nu numai în Anglia se detestă literatura pornografică, dar în toate țările de rasă germană, și această după-cum constată *Ferrero* în „Europa tină”, grație idealismului, pe care concepția despre *inbire* îl îmbracă la această rasă.

Noi, însă, popor de viță latină, cu înșușirile mari ale strămoșilor, am moștenit și pornirile lor animalice. În iubire, noi ridiculizăm partea ideală, reducând la sensualitatea cea mai ordinară toată frumusețea acestui sentiment divin.

Este, deci, sufletul corupt al generației care ar împedea ori-ce tendință bună; este el încercătorul răului, și trebuie mai întâi să se stingă generația aceasta fără nici o călăuză morală să se înfrâneze lumea pornirilor animale, să se înăbușe glasul care trimitează și slăvește josiunile făpturei omenestii. În sfîrșit, cum a zis un mare om politic: „să se refacă inima omenescă”. Și aceasta, dacă nu e „treaba guvernului”, e treaba literaturii.

Sînt atâtea porniri nobile, vrednice de cântat, atâtea fapte strălucite din trecutul omenirii, cari ar trebui înălțate de ochii generațiunii de astăzi.

„Arta nu trebuie să ne arate pe om cum este, căci îl vedem în toate zilele, dar cum ar trebui să fie”, zicea, cu drept cuvînt *Renan*.

Ce, oare nu sînt sentimente largi, gânduri sînine, cari să inspire pe un artist? Nu există în inima lui nostalgia binelui și a frumosului pur?

Din fantasia lui nu poate scoate icoana unei luri nerealabile chiar, dar frumoasă și curată ca inima unui copil, sublimă ca un fulger al cerului într'un haos de întunecime?

Nu e și pace și dragoste pe lume?

De ce, neapărat, nișuim de a ne scoate în relief toate lubricitățile și toată ticăloșia vieții pămîntestii? De ce rîvna artistului

de a-și întina divinitatea genului său cu zugrăvirea tuturor murdăriilor unei lumi nemernice! Pe lume nu sînt și răsăriri de soare și plendorii de câmpuri înverzite?

Nu sînt ceruri largi, nopți sînine și suflete curate? Să prețuiască sîrnatărea vîndută a lubricei prostituate mai mult decât candida sîrutare a virginei? Și casta înfiorare a primului amor să fie mai puțin dulce ca delirul bestialității?

...Ah! știm și am simțit cu toții strînsorile fiarei, am gemut cu toții și zădărnice am încercat să sfărîmăm lanțurile unei robii de patimi; dar nu se poate să avem norocul ca în noaptea prăpăstiei noastre să auzim glasul mîngăietor al celui „sol de bine” să simțim binefacerea unei raze de speranță mîntuitoare?

Aceasta ar fi nobila menire a literaturii în viața unui popor. Ceea ce nici puterea legii n'ar putea înfrînge, ar călca peste dînsa pasul artistului.

Artistul este dascălul vremii sale.

Ceea-ce modestul învățător face cu micii sei elevi, o face și genul unui literat cu omenii vîrstnici.

Literatura este forța uriașă, care poate să abată stavila cea mai puternică de care s'ar isbi voința unui reformator.

Educarea moravurilor noastre, fortificarea opiniei publice, deci, înainte de toate. Fără de acestea, cu reforma școlii, am face aceeași tristă experiență, pe care de cincizeci de ani încoace o facem cu marea parte a instituțiilor noastre politice și culturale: ar vieții și ea ca o floare delicată într'un pămînt străin și neprielnice.

Informațiuni.

„Convorbiri literare” nr. 10 dela 1 Oct. 1897 are următorul cuprins: T. Maiorescu: Răsboiul și proclamarea regatului. — Duiliu Zamfirescu: În răboiul (roman). — Stefan Cruceanu: Cîntătu-te-am în stihuri mîndre (poesie). — Petre Popescu: Asupra volumului al III-lea de „Studii critice” al lui C. Dobrogeanu-Gherea. — Cedu Myatovic: Reflexuri serbești din istoria română. — Lisandros: Cronice și analize. — Versuri și prosă de G. Coșbuc. — De la Protection du travail par Robin et Staicovici. — Din viața unei instituții de Sissina Constant. — Promovarea elevilor de Dionisie Făgărășanu. — Orrei ori israeliți de B. Marian. — Vise roze de Ruse-Adminescu. — Demonan: Liniște (poesie). — Revista Publicațiilor.

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasciculul al V-lea, care cuprinde mult peste 1000 articole (Balneum-Beule) cu numeroase ilustrațiuni. Dintre articolele mai mari, de interes special românesc, amintim: Bănat, Băncile (cu ilustr. Palatul Băncii naț. din București), Barac Ioan, Baranyi călugărul, Bărăția, Barbu, Barceanu, Barițiu (cu ilustr. Medalia bătută de Academia rom. în onoarea lui), Barozzi, Bărescu, Baisa raba (de D. Onciul), Basarabia (de Z. C. Arbure), Beiaș (cu 3 ilustr.: gimnasiul, internatul Pavelin de băieți, școala de fete), Berariu, Bere (cu 4 ilustr.: instalațiunile stabilimentului Bragadiri din București). Dintre celelalte ilustr. mai amintim: Bananiernul, Batzoa (mașina de treierat) etc.

Cuprinsul bogat al acestui fascicul, aranjat cu multă îngrijire, arată un progres continuu și îmbucurător, care îndreptățește la speranță, că această mare publicațiune a Asociațiunii se va termina cu deplin succes.

Abonamentele se fac la editorul W. Krafft în Sibiu (Nagyseben) și se achită în rate de fl. 5. — pentru 5 fasc., ori de fl. 10. — pentru 1 tom. Pentru România la librăria D. Storck & Müller în București pentru câte 5 ori 10 fasc. 4 Lei 250.

Musică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de dl *Val. Magdu*: „*Iorghina*”, cîntec popular de prin părțile ungurene și bănățene (cîntet); „*Dorule o dorule*”, cîntec popular de sub podgoriile aradane (cîntet); „*Nuacș*”, pe melodia dansului „Pe picior” din Bănat (sextet) și „*Foate verde tiriplic*” cîntec popular de pe șesul Bărsiei (cîntet). Se află de vînzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

Disertațiune economică. A apărut: Disertațiune economică despre *bunditatea și foloasele fărînei* cernută cu ciurelul și cu sita rară și despre zidirea morilor *lăra ias* — de *Asenit Severu*. Disertațiunea aceasta a fost cettită în adunarea generală dela Mediaș a „Asociațiunii”. Broșura de 15 pagini costă numai 5 cruceri și se poate procura și dela librăria noastră, „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Despre bătrânețe. A apărut: *M. T. Cicerone despre bătrânețe*, tradus de Andreiu P. Liviu, canonic-abate gr.-cat. în Lugoj, editat de Gavril Popu, canonic în Blaj. — Blaj, 1897. Prețul broș. 50 cr. Broșura format 8° pe 118 pagini, conține în colonne paralele atât textul latin, cît și cel românesc. Se poate comanda dela editorul în Blaj, adăugînd la preț 5 cr. pentru porto.

Seminarul român din Lipsa. Ar apărut al IV-lea raport al vestitului seminar filologic de sub conducerea zelosului profesor *Dr. G. Weigand*, sub următorul titlu:

„Vierter Jahresbericht des Instituts für rumänische Sprache zu Leipzig. Herausgegeben von dem Leiter des Institut Dr. Gustav Weigand. Leipzig, Joh. Ambrosius Barth. 1897—8° X+336 pag.”

Voluminosul raport cuprinde:

Prefață și raport anual de Dr. Gustav Weigand.

Formarea singularului — de Ernst Bacmeister.

Starea actuală a formării pluralului în limba daco-română de Hermann Thalmann.

Codicele Dimonie de Dr. G. Weigand.

Întrebuintarea lui „pre” la acuzativ (continuare din anul trecut) de St. Stînghe.

Dialectele de pe Criș și Mureș de Dr. G. Weigand.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „*Tipografia*” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos, în care „*Rosmarin*” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „*Tribuna*” s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, ca interesele observațiunii originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atîția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mînușch, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „*Tipografia*” când a retipărit articolul din „*Tribuna*” în broșura de față. În extensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hărție fină, această prețioasă broșură s'ă trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „*Tipografiei*” soc. pe acțiuni în Sibiu.

La librăria „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„*Memorial*”, Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„*Doina*”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu —.28
„*Critice*” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„*Poveștile Bănatului*”, de Că-tana —.30
„*Literatura popor. română*”, de Gaster 2.50
„*Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou*”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
„*Cerșitorul*”, dramă în 2 acte de Liveacu —.50
„*Higiena română*”, de Dr. Leo Mureșianu 1.—
„*Izvoade*”, de Demetrescu 4.—
„*Trandafiri și violele*”, de Pop-Reteganul —.60
„*Din Moldova*”, schițe de Kotzebue 1.—
„*Floarea din Firenze*”, de Livescu —.50
„*Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul*”, de Nicolae Bălescu 2.—
„*Trăvnițe*”, 10 piese Slovești Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
„*Scrierile părinților apostolești*”, de Dr. Iuliu Olariu —.70
„*Merinde dela școală*”, de Popa —.60
„*Despre influența impregiurării*”, de Panait Zosin —.50
„*Memorii din timpul răboiului*”, de Georgescu —.88
„*Pui de lei*”, poezii eroice, de Neitescu 1.—
„*edite de gală*” 2.—
„*Icoșii*”, de Macedonski 2.—
„*Copiii de pe natură*”, de Negruzzi 1.50

La comanda de din afară să se adăugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Călîndarul zilei.

6 Nov. n. 1897.

Iulian: Muc Marcian

Gregorian: Leonard

Soarele: răsare 7 14 apune 4 46

Teatru orașenesc în Sibiu.

Sâmbătă în 4 Nov. n.

O! diese Schwiagermütter.

Vodevil în 3 acte de Al. Bisson și Artomj Mars

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Nov. n. 1897.

Sămînje	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Băntănesc vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	12.45	12.55	12.65
Grâu „Pesta”	75	12.40	12.50	12.60
Grâu de Alba-Reg.	75	12.25	12.35	12.50
„Bacsa	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—

Sămînje	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.
	dela	pînă	dela	pînă
Săcăr				
Ors	de natrec	70—72	8.0	8.50
de vînz.	80—82	5.80	6.15	
de bor.	82—84	6.30	7.—	
Ovăs	84—86	7.60	9.—	
Oocurus (porumb)	86—88	6.30	6.60	
Meiu	88—90	4.65	4.75	
Hrișcă	90—92	4.65	4.85	

Grâu	Sept.-Oct.	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.
„Cucurus	Sept.-Oct.	12.15	12.16
„Ovăs	Sept.-Oct.	5.85	5.87
„Ovăs	Sept.-Oct.	6.48	6.45

Produse diverse	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—
„	roșie	—
Oleu de rap.	rafinat	—
Uns. de porc	dela Pesta	59. 59.5
„	dela țeară	—
„	sventată	—
„	afumată	60.50 61.—

Produse diverse	Calitatea per sac	Prețul per 100 chilogr.
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—
„	roșie	—
Oleu de rap.	rafinat	—
Uns. de porc	dela Pesta	59. 59.5
„	dela țeară	—
„	sventată	—
„	afumată	60.50 61.—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 4 Nov. n. 1897.

Hărție-monetă română	Cump	9.47	vînd. 9.50
Lire turcești	„	10.65	„ 10.70
1/2 Imperiali	„	9.85	„ 9.90
Huble rusești 100	„	126.75	„ 127.75
Galbeni	„	5.60	„ 5.66
Napoleon-d'ori	„	9.49	„ 9.54
„ (rusești)	„	—	„ —

Bursa de Budapesta.

Din 3 Nov. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	„	—
„ „ „ 4%	„	—
„ „ val. cor. 4%	„	100.25
Împrumutul căilor ferate ung.	„	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	„	132.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	„	102.—
Bonuri rurale ung.	„	98.—
„ croate-slavone	„	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	„	101.50
Împrumut cu premiu ung.	„	156.—
Locuri pentru regularea Tisei și Seghedin	„	140.—
Renta de hârtie austriacă	„	102.50
„ de argint austriacă	„	102.25
„ de aur austriacă	„	123.50
Locurile austriece din 1860	„	160.0
Acțiunile băncii austro-ungare	„	965.—
„ „ de credit ung.	„	—
„ „ „ austriece	„	—
Scuturi fonciare ale instituțiilor de credit și economice „Albiza“	„	102.—
Argintul	„	5.70
Galbeni Imperătești	„	5.87
Napoleon-3-ori	„	9'6
Mărci 100 imp. germane	„	58.95
London 10 Livres sterlingi	„	120.10

La ordinul prea înalt al Majestății sale i. și r. apostolică.

XIX. loterie de stat i. r.

pentru scopuri militare comune de binefacere ale monarhiei austro-ungare.

Această loterie de bani — singura concesionată legal în Austria — conține 7278 câștiguri în bani gata în sumă totală de 341.684 coroane.

Câștig principal:

160.000 coroane.

Pentru plădirea câștigurilor garantează venitele loteriei c. r.

Tragerea se face irevocabil în 16 Decembrie n. 1897.

Un los costă 2 fl. v. a.

Losuri se capătă la secția loteriei de stat în Viena, I., Riemergasse 7, la colecțiile de loterie, în traficele de tabac, la oficiile de dare, postă, telegraf și cale ferată, la case de schimb, planuri de joc pentru cumpărătorii de losuri gratis.

Losurile se trimit libere de porto.

[2105] 2—10

Dela direcțiunea venitelor loteriei i. r.

Secțiunea loteriei de stat.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calendarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Calendarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și popul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Șperanță (schită și două anecdote): „Mama Ungu-ului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Rășul nostru“, cronica întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele porretele intercalate în text: Iosif St. Șulău, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — Tîrgurile din Ungaria și Transilvania. — Tîrgurile din Bucovina. — Tîrgurile (bălcirile) principale din România. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cea mai nouă și cea mai bună hârtie de țigarete și tuburi

„EDISON“,

care întrece toate fabricatele de până acum în privința bunătății și fineței.

[1785] 13—30

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de Max Nordau

Naționalitatea

Traducere de Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, inferează în cel mai necrutător mod reneșterismul

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vineri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandat 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

de

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

Institutul galvanic a lui Heinrich Wiktorin, Viena,

se recomandă la repararea din

NOU

a obiectelor vechi de metal

în durabilă și frumoasă obducere

cu nichel

cu argint

cu aur

cu aramă (cuiere poli) etc. etc.

Reparaturi, transformări, precum și alte lucrări aparținătoare în această branșă se execută prompt și ieftin

sunt potrivite pentru reparare d. e.:

tacămuri, service de cafea și ceai, vase de masă, coșuri de pâine, tave, garnituri de scris, feșnice, lustre, feșnice de părete, girandole, lampe, feșnice de cuptor, garnituri de fumător, chei, cuiere pentru haine, întocmire la ferestri de prospect, ca: stilpuți pentru vitrină, cuiere de pălării, etagiere și ciocane pentru măcelari, lanțuri de orologiu, cutii pentru orologiu, broșuri, brășete, focarițe, arme, săbii, pîteni, coifuri, părți de roate de car și de bicicletă, patine, aparate electrice și alte obiecte de metal.

Deposit:

Heinrich Kröger, prăvălie de fer, Sibiu.

„VICTORIA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comădei.

[362] 28—38

Direcțiunea institutului.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comădele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.